

Bale: Jeg skal tillade mig at erklære, at hvorledes Afstemningerne end blive over de foreliggende Endringsforslag, skal jeg stemme for Loven i den Stikfelse, den maatte have faaet efter Udsalbet af disse Afstemninger. Jeg afgiver denne Erklæring angaaende min Stemmegivning, fordi jeg ikke saaledes som den ærede sidste Taler kan slutte mig til de Udtalelser, vi have hørt fra den ærede Indenrigsminister og fra hans Forgænger (Sessen).

Sagen foreligger nu til endelig Vedtagelse, og jeg skal villig indrømme, at den senest er bleven behandlet paa en, om jeg saa maa sige, „gemtylligere“ Maade, end dengang vi begyndte at behandle den — jeg havde forresten dengang en klar Forestilling om, hvor vi vilde komme hen. — Ligesom jeg før tillod mig at bruge et lidt fremmed Ord, tør jeg maastee her sige, at man dengang tog os paa en noget „gevorben“ Fod. Dengang hørte vi allerede Dyster om at komme til denne Stikfelsebane, som man dengang kaldte en Snik-Snak eller Zigzagbane; nu foreligger denne Bane i sin hele oprindelige Skjønhed og med alle sine Udbygninger. Da vi allerførst her i Thinget behandlede den jydskke Jernbanefag, var man overordentlig bange for at komme ind paa denne Zigzagbane; Folkethinget strittede imod saalænge som muligt. Man søgte da at faae en saadan Tverbane, som ikke præjudicerede eller paa Dansk „foregreb“ Længdebanelen; de fleste Herrer, som dengang gik ind paa Tverbanelen, gjorde det under den Forsætning, at de vilde undgaae Snik-Snakbanen eller Zigzagbanen; under Forhandlingerne blev det idelig udtalt, at det, Nogle vilde hen til og Andre undgaae, var „Randers“, „Randers“, „Randers“. Denne Tverbane, som ikke maatte foregribe Længdebanelen, kom da istand, men hvad skete? Det Vidunderlige skete! Thi det første Stykke af Tverbanelen blev — en Begyndelse til Længdebanelen! Dette er det Mærkværdige ved hele denne Sags Udvikling; jeg vidste, som sagt, dengang meget godt, hvordan det hele vilde gaae, og det er ganske rigtigt gaaet saaledes; dengang stemte jeg derfor imod det første Stykke af Zigzagbanen, der nu i sin Fuldbendelse foreligger netop i den Stikfelse, som man dengang

af alle Kræfter vilde søge at undgaae. Naar derfor den ærede Rigsdagsmand (Sessen), der tidligere har været Indenrigsminister, og den nuværende Indenrigsminister tale om den Smødekøkken, der ved denne Sag skulde være viist, om de Hensyn, der skulde være tagne til alle mulige Interesser, da kan jeg ikke følge dem; men jeg skal som sagt stemme for det foreliggende Baneforslag, hvor meget den end gaaer ud og ind.

Jeg skal ikke videre gennemgaae denne Sags Udvikling, men blot bemærke, at de to store Grundsætninger, man tidligere støttede sig til i sin Modstand mod Zigzagbanen, nemlig den ene den, at Staten ikke bør paadrage sig store Byrder for Egnen, der i alle andre Henseender ere begunstigede, og den anden den, at hvis Staten vil gjøre disse store Offre, da bør det skee paa en saadan Maade, at man seer hen til den Udvikling, som man med Tiden tør haabe vil gjøre sig gjældende, jeg vil ikke sige, i de første 10 til 20 Aar, men den Udvikling, som man efter Udviklingens nuværende Hurtighed tør haabe vil foregaae om en Menneskealder — jeg siger, at fra disse to store Grundsætninger er man nu kommen bort; Blandet har her viist sin Tilvækningskraft, saa at Jernbaner nu er ligeved at falde i Vandet.

Fremdeles skal jeg tillade mig at hyltre, at fra først af kunde man — jeg indrømmer, at nu kan det ikke mere lade sig gjøre — have ordnet Sagen saaledes, at et Stykke af det Jernbanenet, hvorom der her er Tale, var bleven anlagt, uden at Staten behøvede at garantere det Mindste paa samme Maade som Tilfældet er med den helligørste Jernbane; jeg mener Stykket gennem Thyen, thi enhver Entrepreneur vilde være kommen og budt paa dette Stykke Jernbane, der vilde forbinde Sjællands eventuelle Bane med den sjællandske Jernbane, uden at Staten behøvede at garantere det Mindste (Nei). So, thi dette Banestykke vil have en saa stor Betydning, at enhver Entrepreneur vilde gjøre Bud paa det, uden at forlange noget Tilskud af Statskassen. Det kommer af, at man uden mindste Nødvendighed har blandet det slynske Baneprojectet ind i den nørrejydske Jernbanefag; tidligere havde dette været at undgaae, men nu er det umuligt.